

ARBETARMAKT

Svensk sektion av FRKI – Förbundet för en Revolutionär Kommunistisk International

Arbetarmakts nyhetsbrev nummer 84 (06/01) - 010308

arbetarmakt.com

Innehåll

- Introduktion
- För kvinnans rätt att själv bestämma över sitt liv
- Ta kamp mot sexism och sexuella trakasserier
- Ta kamp för arbete, lika lön, arbetstidsförkortning
- För en kämpande kvinnorörelse
- För internationell solidaritet
- För socialism
- Kom med oss!

Introduktion

Att vara en vanlig kvinna i Sverige idag innebär att ställas inför en lång rad hinder på vägen mot ett bra liv: att utsättas för diskriminering och sexistiska attityder; att försörja sig på en segregerad arbetsmarknad med lägre lön och sämre pension än män; att leva med arbetslöshet och otrygga deltidsarbeten, stress och dubbelarbete; att konfrontera sexuell exploatering och hycklande dubbelmoral; att leva med risken att utsättas för misshandel och våldtäkt.

Men det behöver inte vara så. I detta temanummer av Arbetarmakts nyhetsbrev inför den internationella kvinnodagen 8 mars tar vi upp några frågor som vi tycker är av avgörande betydelse för kvinnors kamp för jämställdhet.

För kvinnans rätt att själv bestämma över sitt liv

Kvinnors rätt att själva bestämma över sina liv är ständigt ifrågasatt. Den ifrågasätts av de män som uppfattar kvinnors rätt att själva bestämma över sina liv som ett hot mot deras privilegier, makt och kontroll. Den ifrågasätts av olika religioner, sekter och samfund som försöker påtvinga kvinnor uråldriga patriarkala ståndpunkter som hävdar att kvinnan är underordnad mannen. Den ifrågasätts av modeindustrin och kommersiella kvinnotidningar som med olika metoder försöker diktera vad som är "helt rätt" utseende och livsstil, och den ifrågasätts av porrindustrin som försöker tjäna grova pengar på sexuell exploatering av kvinnor. Och den ifrågasätts till och med av en del feminister som utifrån sina speciella utgångspunkter försöker diktera för andra kvinnor vad som är "politiskt korrekt", från åsikter till sexualitet.

Ställd inför denna korseld av krav och förväntningar från vaggan till graven, är det lätt att tappa självförtroendet och foga sig. Men istället för att ge upp måste vi kvinnor gå samman och envetet kämpa för vår rätt att själva bestämma över våra liv, vårt val av livsstil, våra tankar och sexualitet. Ingen annan än vi själva har rätt att bestämma vad vi vill göra med våra liv!

Ta kamp mot sexism och sexuella trakasserier

På skolor, arbetsplatser, i hela samhället, möts vi kvinnor fortfarande av sexistiska attityder från många män. Ett av de vanligaste sätten att försöka sätta kvinnor på plats är att inte se eller höra oss, eller vifta bort våra förslag och åsikter som ointressanta, såvida de inte förs fram av män. Ett annat är att kränka de kvinnor som vägrar att underordna sig med sexistiska grovheter och förnedrande tillmälen i stil med "kärringjävel" och "hora". Tafsande och andra former av sexuella trakasserier är också fortfarande alltför vanligt.

Ingen kvinna har anledning att finna sig i att bli betraktad som mindre värd och vetande eller acceptera sexuella trakasserier. Det finns bara en lösning: att vägra tåga och ta emot! Tystnad och passivitet förändrar inget. Vi måste gå samman och slå tillbaka! Ju fler kvinnor som höjer sina röster ju snabbare slås sexistiska åsikter och attityder tillbaka. Ställ de män som tafsar, förolämpar, och ignorerar mot väggen. Tvinga dem att konfronteras med vår ilska och upprördhet. Kräv att de män som säger sig ta avstånd från diskriminering och kränkningar visar sin inställning öppet och tydligt; ju fler kvinnor och män som visar att de tar avstånd från sexistiska attityder ju mer isolerade och demoraliserade kommer de män som vägrar att ta reson att bli.

Att inte bara knyta nävarna i det tysta utan ta egna initiativ är viktigt. Inga jämställdhetsplaner i världen kan ersätta den egna aktiviteten, den egna viljan att försvara sin rätt till att bli behandlad som en fullvärdig människa. Det är först när den finns som jämställdheten blir något annat än fromma förhoppningar.

Ta kamp för arbete, lika lön, arbetstidsförkortning

Att kunna försörja sig är en nyckelfråga för kvinnor. Utan möjlighet att försörja sig själv är man i praktiken livegen och utlämnad åt andras godtycke. Men trots allt tal om att det är gott om arbete är hundratusentals människor utan arbete i Sverige, varav en stor del är kvinnor. Till detta kommer så alla som tvingas arbeta deltid i brist på heltidsarbeten eller därför att de av andra skäl, exempelvis barntillsyn, inte har möjlighet att arbeta långa arbetstider med långa restider. Samtidigt haglar uppgifterna om att arbetsbelastningen och stressen ökar på arbetsplatserna. Färre får jobba hårdare till ett allt högre pris. Föga förvånande ökar sjukskrivningarna till följd av det ökade slitaget.

Genom kraftfulla satsningar på att skapa arbete i offentlig regi och arbetstidsförkortning - med bibehållen lön - skulle nya jobb kunna skapas - inte bara för att minska slitaget för dem som redan har jobb utan också för att bygga ut samhällets service och produktiva förmåga.

Genom en samla arbetande och arbetslösa, kvinnor som män, till kamp för att skapa nya jobb och för arbetstidsförkortning, skulle man också kunna slå ett kraftfullt slag för kravet på lika lön för lika arbete. Ty fortfarande tjänar vi kvinnor mindre än män. Så sent som i slutet av 90-talet tjänade kvinnor i genomsnitt omkring 20 procent mindre än män.

För en kämpande kvinnorörelse

En kämpande kvinnorörelse skulle kunna spela en nyckelroll för att verkligen ställa dessa frågor och krav i centrum för den politiska debatten och bygga en rörelse stödd av den stora majoriteten studerande, arbetande och arbetslösa kvinnor; arbetarklassens kvinnor.

Om det hade varit i något krut i arbetarrörelsen hade den aktivt tagit strid för kvinnorna, i synnerhet som den organiserar majoriteten av landets arbetande kvinnor i sina led. Men de byråkratiska betonghäckarna - huvudsakligen män - i arbetarrörelsens ledning är knappast beredda att verkligen ta strid för kvinnornas villkor. Allt de har att erbjuda är vackra ord, några utredningar och en och annan kvinna som alibi - i praktiken gisslan - i byråkrattoppen.

Med tanke på att de största förbättringarna för kvinnorna har varit följden av kvinnornas egen kamp, är det uppenbart att det behövs en kvinnorörelse som är beredd att aktivt organisera och kämpa för den stora majoriteten av arbetande och arbetslösa kvinnor. En rörelse som kämpar mot alla angrepp på rätten till abort, mot sexuell exploatering och det fysiska våld som kvinnor utsätts för, för arbete

åt unga kvinnor, lika lön för lika arbete, arbetstidsförkortning utan lönesänkning, social upprustning istället för nedrustning.

En sådan rörelse kan dock inte bygga på informella nätverk och tillfälligt gästspelande proffstyckare, utan måste ha en demokratisk organisering med valda och ansvariga företrädare som helt och hållet identifierar sig med rörelsens krav och ideal. Kort sagt en demokratiskt uppbyggd och kämpande rörelse av arbetar- och låginkomsttagarkvinnor. En kämpande kvinnorörelse skulle kunna spela en nyckelroll för att skapa en massiv rörelse inom hela arbetarklassen, bland såväl kvinnor som män, för krav på jämlikhet och rättvisa - och för att i förlängningen resa frågan om vem det är som skall ha makten över samhällets produktiva resurser och hur de skall användas; den arbetande majoriteten eller den minoritet - av huvudsakligen män - som äger och kontrollerar storföretag och banker? Trots allt var det ju de ryska arbetarkvinnornas demonstrationer i mars 1917 som banade väg för en revolt mot fåtalsvälde som kom att skaka hela världen.

För internationell solidaritet

I de tidigare stalinistiska diktaturerna i Central- och Östeuropa har marknadsanhängarna utlovat välstånd och slut på köandet, men har istället medfört massarbetslöshet, inflation, nedskärningar av barnomsorg och inskränkningar av aborträtten. I Latinamerikas, Asiens och Afrikas halvkolonier sysselsätts alltför kvinnor, ofta under avskyvärda förhållanden och med bedrövliga löner. Från Mexiko till Filippinerna väljs medvetet unga kvinnor ut av de stora multinationella företagen till att genomföra monotont, besvärligt och farligt arbete i sammansättningsfabriker. I vissa halvkoloniala länder och regioner som Thailand och delar av Östafrika har dessutom prostitution förvandlats till en massindustri i vilken tusentals kvinnor hårdexploateras, tvingas arbeta under fruktansvärda villkor och ständigt riskera att drabbas av (ofta dödliga) sexuellt överförda sjukdomar.

Detta är bara några exempel på hur villkoren för miljoner kvinnor försämrats världen över.

Solidariteten med kampen för att förbättra kvinnornas villkor och livssituation i andra länder är mer angelägen än någonsin. Varje seger för kvinnokampen i något land, är en seger för alla kvinnor som män som kämpar för ett jämlikhet och solidariskt samhälle. Det omvända gäller också; varje nederlag för kvinnorna i något land eller på någon kontinent uppmuntrar bakåsträvarna världen över.

Solidariteten skulle dock inte vara mycket värd om den inte utsträcktes till att gälla alla de kvinnor - och män - som söker en fristad i Sverige undan förtryck och våld. Därför är det viktigt att slåss för att rätten till asyl inte bara är något som existerar på papperet och för att förhindra att de flyktingar som kommer till Sverige isoleras på flyktingförläggningar och mals sönder i den byråkratiska kvarn som myndigheternas flyktinghantering utgör.

För socialism

Vägen till fullständig kvinnofrigörelse kan bara gå via avskaffande av alla former av förtryck. Ingen kvinna, eller för den delen man, är fri förrän alla människor är fria och har möjlighet att bli människa i ordets fullständiga bemärkelse; en skapande och självförverkligande individ som lever och utvecklas i harmoni med andra människor.

Detta förutsätter att den hänsynslösa och giriga minoritet som styr världen berövas sina möjligheter att diktera villkoren för alla oss andra; att jordens samlade resurser samlas under majoritetens demokratiska kontroll istället för att användas till att berika ett fåtal. Det förutsätter helt enkelt skapandet av en värld styrd av den arbetande majoriteten i hela mänsklighetens intresse: socialism! Låt dig inte skrämmas av talet om att socialism leder till diktatur som i det forna Sovjetunionen och Kina. Det existerade ingen socialism i Sovjetunionen och de andra stalinistiska diktaturerna, än mindre är Kina socialistiskt. De var och är diktaturer skapade ur förrådade och förnedrade revolutioner, där diktatorerna och deras hejdukar dolde och döljer den sjabbiga verkligheten bakom lager på lager av propagandasmink, och förföljde och förföljer de verkliga förkämparna för folkflertalets behov och intressen - en historia som är alltför välbekant. Att kvinnorna fått betala det

största priset för revolutionernas förnedring förvånar väl knappast någon kvinna. De flesta kvinnor vet av egen erfarenhet att de får ta den hårdaste stöten när något går galet; att deras egen situation utgör den bästa måttstocken på vad samhället går för.

Utan att glömma dessa dyrköpta lärdomar måste kampen för socialism och kvinnofrigörelse gå vidare. I en värld där hunger och fattigdom, krig och förtryck på nytt börjar att bli vardagsmat, där några hundratal miljardärer har förmögenheter som tillsammans är större än de inkomster halva mänskligheten förfogar över för att överleva, handlar kampen för socialism och kvinnofrigörelse om att slåss för det som är absolut nödvändigt!

Kom med oss!

Vill du veta mer om vad vi tycker? Tveka inte utan kontakta oss! Skicka ett mail till arbetarmakt@arbetarmakt.com. Du kan också ta en titt på vår hemsida www.arbetarmakt.com eller läsa vår tidning Arbetarmakt. Om du gillar vårt åsikter och vill bidra till deras förverkligande skall du gå med i Arbetarmakt. Om ni är några stycken som vill bilda en grupp på er skola eller ort, hjälper vi gärna till att dra igång en sådan grupp.